Ao. 1855. **No. 8.**

Donderdag, **18 Januarij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 15 Januarij 1855.

Alzoo Jacob Eijck, van het Gouvernement heeft verzocht, om het Erf La. E No. 680 N. W. in pacht te mogen bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten op het bedoelde Erf, eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames, met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements - Secretarie in te dienen.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 15 Januarij 1855.

Alzoo de zich noemende Antoinetta Sophia van der Starre, (dochter van Elisabeth Sophia Dietzel), in het Geboorte - Register bekend onder den naam van Antoinetta Sophia Dietzel, en in het Burger-register onder dien van Antoinetta Geertruida van der Star, van het Gouvernement de vergunning heeft verzocht, om voortaan den naam te mogen dragen van Antoinetta Sophia van der Starre.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *zes* weken, na de dagteekening dezer, daarvan aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post-Kantoor.

Op aanstaanden ZONDAG den 21sten dezer, des morgens ten *acht ure*, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerary* naar *Europa* te verzenden Brievenpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 13 Januarij 1855.

De Ambtenaar belast met de Posterij,

J. S. BURNE.

Op DONDERDAG 18den Januarij 1855 zal er des avonds ten Gouvernementshuize *geene* **RECEPTIE** gehouden worden.

De 1e. Luitenant Adjudant,

C. A. VAN SIJPESTEIJN.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van het ontvreemden van een opgeboeid CORJAAL, lang *twintig* voeten gemerkt **J. H. R.**, zoo wordt een ieder ernstig gewaarschuwd om hetzelve niet te koopen en uitgenoodigd om, bijaldien voormeld Corjaal ter verkoop mogt worden aangeboden, hetzelve aan te houden en daarvan onmiddellijk ten burele der Politie 2e. Afdeeling, gehouden wordende op het *Piket der Justitie* aan de *Wageweg straat*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 17 Januarij 1855.

Schutterij van *Paramaribo.*

Derde en laatste Oproeping.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij deze op alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op ~~den eersten Januarij 1855~~ den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke nog niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van de zoodanigen welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij, gearresteerd den 31sten December 1835, en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke Finale Vrijstelling van de Commissie voorzien zijn.

Wordende bij deze herinnerd aan art. 5 der Wet van 13 Mei 1836, (Gouvern. Blad No. 7,) waarbij degenen welke aan de oproepingen geen gehoor hebben gegeven, zullen gestraft worden met eene geldboete van niet minder dan VIJFTIG en niet meer dan HONDERD Gulden, of wel met eene gevangenzetting van niet minder dan TIEN dagen en niet langer dan EENE maand.

Zij zal vergaderen in het locaal van de Burger-Hoofdwacht aan den *Ouden Oranjetuin*, van 's morgens 9 tot 12 uren op Maandag den 22sten Januarij 1855.

De voor de Commissie verschijnenden, zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat moeten opgeven.

Paramaribo, den 15 Januarij 1855.

Namens de Commissie voornoemd,

S. M. BROMET,

Secretaris.

Op aanstaanden Zaturdag den 20 dezer, des morgens ten *zes* ure, zal de gewone EXCERCITIE met de **BRANDSPUITEN** plaats vinden, zullende de Brandmeesters, de Onder-Brandmeesters en verdere werkslieden, ten *half zes* ure present moeten zijn bij het lokaal der Spuit waartoe zij behooren.

Paramaribo, den 17 Januarij 1855.

De Opper-Brandmeester,

H. G. ROUX.

Tegen den gewonen interest en onder voldoende zekerheid bij het Wees-Departement te bekomen, de som van:

ZES DUIZEND GULDEN,

aankomende diverse minderjarigen.

Paramaribo, den 17 Januarij 1855.

De Weesmeester,

(1307) Chs. LIONARONS.

De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op aanstaanden Vrijdag den 19n. dezer, des namiddags om *vier* ure, ten sterfhuize van den Heer H. J. Raatgever, aan de *Saramacca straat*, door den Venduemeester J. C. GOMPERTS, publiekelijk doen verkoopen:

MEUBILAIRE en andere **GOEDEREN**, ZILVERWERK, *LIJFSKLEEDEREN*, gedrukte **BOEKEN**, *p. m.* 3 | m. **STEENEN**, liggende op het Erf van den Heer H. WRIGHT, en *p. m.* 27 | m. **STEENEN**, (*in plaats van de vroeger aangekondigde p. m. 12 | m.*), liggende op de *Steen-Bakkerij* aan het gedolven kanaal van *Saramacca*, alsmede de slavin *Charlotte*, aankomende den boedel Hendrik Jan Raatgever; — Voorts: eenige GOEDEREN en LIJFSKLEEDEREN, behoorende tot den boedel Max Mertens.

Paramaribo, den 17 Januarij 1855.

De Curator voornoemd,

(1306) Chs. LIONARONS.

[194] De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 26n. Januarij 1855, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje **NIEUWHOOP** cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*, tusschen de verlatene plantaadjen *Siparipabo* en de *Vier Kinderen*, aankomende Judith Gomperts weduwe Machiel Alexander Salomons.

Paramaribo, den 17 Januarij 1855.

SIMON ABENDANON Sz.

OOSTERSCHE AANGELEGENHEDEN.

De half-officiele *Preussische Correspondenz* van den 25n. Nov. behelst een lang artikel over de Oostersche aangelegenheden ten betooge dat de oogenblikkelijke staat van zaken in het Oosten de mogelijkheid van vruchtbare vredesonderhandelingen niet uitsluit, en dat eene aanneming der bekende vier punten van waarborg door Rusland eene gunstige gelegenheid tot aanknooping van onderhandelingen zou opleveren. Het genoemde half-officiele orgaan houdt vast aan de overtuiging dat de Westersche mogendheden, in weerwil van de stoutmoedige onderneming tegen de Krim en van de geweldige krachtsontwikkeling die zij tot voortzetting van den strijd noodig achten, het oorspronkelijk doel van den oorlog — te weten handhaving van den staat van bezit der Porte en verzekering van een duurzamen vrede in het Oosten, — geen oogenblik hebben laten varen, en dat alle plannen om de magt van Rusland geheel te breken en de kaart van Europa te wijzigen alleen in de hoofden van politieke dweepers bestaan, maar hunnen oorsprong niet kunnen hebben in de kabinetten, die geen verdelgingsoorlog ondernomen hebben, maar eenen oorlog ten gunste van het staatkundig evenwigt van Europa.

» De taak der Westersche mogendheden, zegt het blad, kan niet wel eene andere zijn dan die, om aan den strijd in het Oosten een einde te maken door een verdrag, hetwelk aan het uitgeputte Europa een duurzamen vrede verzekert. Ter bereiking van dat doel achten zij het herstel van den vorigen toestand niet voldoende; veel meer hebben zij noodig geacht de regeling der Oostersche aangelegenheden door waarborgen te verzekeren die in de bekende voorstellen vervat zijn. Bedriegen wij ons niet, dan strekken de jongste stoutmoedige ondernemingen en krachtsinspanning alleen om het wederstrevende Rusland tot het aannemen van die voorstellen te nopen. Maar wanneer, gelijk men in wel onderrigte kringen verzekert, het kabinet van St. Petersburg door de vrijwillige en rondborstige aanneming der in Aug. gedane voorstellen een bewijs geeft, dat het bereid is om aan het herstel van den vrede alle billijke offers te brengen, dan hebben wij geen den minsten grond te onderstellen dat de Westersche regeringen ongenegen zouden zijn om, op zulke grondslagen, vredesonderhandelingen te openen. En concessiën van Rusland moeten een dubbel gewigt hebben op een oogenblik, waarop de gebeurtenissen voor Sebastopol van zijne kracht om tegenstand te bieden getuigen, en waarop het zich door het jaargetijde voor verdere aanvallen beveiligd kan achten."

Een door het *Journal de Francfort* medegedeeld schrijven uit Weenen, waarin de denkwijze van het Oostenrijksche kabinet op goede gronden geacht wordt te zijn uitgedrukt, behelst onder anderen het volgende:

» Het is blijkbaar dat, van het oogenblik af, waarop Rusland aan de vertoogen van Pruissen gehoor leent en de vier punten als grondslagen van vredesonderhandelingen *ernstig* aanneemt, Oostenrijk geen nieuwe eischen doen, en bij gevolg alle denkbeeld aan eenen oorlog tegen Rusland zou laten varen, en met den grootsten ijver zijne goede diensten verleenen zoude, om Engeland en Frankrijk tot het aanvaarden van onderhandelingen en tot het staken der vijandelijkheden te bewegen. „Overeenkomstig de op den 8sten Augustus gewisselde nota's, en daar Rusland, door zijne stellige verwerping der vier punten, tot het voortzetten der vijandelijkheden aanleiding gegeven heeft, kan Oostenrijk de beide Westersche mogendheden niet beletten, nieuwe voorwaarden te stellen; maar het zal zich beijveren, om die mogendheden binnen de grenzen der gematigdheid te doen blijven. Mogten de beide Westersche mogendheden aan het voortzetten van den oorlog de voorkeur geven boven het aanknoopen van vredesonderhandelingen, dan zouden zij, mits Rusland stellig en ernstig, dat is voor altoos, de vier punten aanneemt, in geenerlei opzigt op de medewerking van Oostenrijk mogen rekenen, hetzij door kracht van wapenen, hetzij bij toekomstige vredesonderhandelingen (die in elk geval éénmaal zullen moeten plaats hebben), indien zij alsdan de vier punten mogten willen overschrijden. Maar bijaldien Rusland aan de vertoogen van Pruissen niet volledig toegaf, dan zou het volstrekt noodzakelijk wezen, dat Oostenrijk, Pruissen en het Duitsche bondgenootschap (ondersteld dat het laatstgemelde inmiddels tot de vier punten zij toegetreden) gemeenschappelijk bij Rusland op de aanneming der voorloopige vredesvoorwaarden aandrongen."

De Keizer van Rusland heeft den 6 November het volgende rescript aan den minister der keizerlijke apanage-goederen gerigt, welks openbaarmaking, volgens de berigten, strekken moet om den adel tot het navolgen van het door de keizerlijke familie gegeven voorbeeld aan te sporen. » Graaf Leo Alexejewitsch. Te midden der gevaren, waarmede de vijand ons dierbaar vaderland bedreigt, verheugt zich ons hart over de ijverige pogingen van alle standen, om tot verdediging van het Russisch gebied bij te dragen. Voldoende aan den wensch van onze keizerlijke familie, hebben wij tot dat heilig doel vergund, dat dezelve een uit boeren van de apanage-goederen zamengesteld regement scherpschutters levere. Het Russische orthodoxe volk heeft zich van oudsher beroemd gemaakt door gehechtheid aan het geloof, verknochtheid aan den keizer en liefde tot het vaderland. Terwijl wij door u onze apanage-boeren ter verdediging van het heilige Rusland oproepen, bieden wij hun de gelegenheid aan, om, even als onze dappere troepen, bewijzen van den ouden Russischen moed te geven. Wij dragen u op, het voorzegde regement te organiseren, en zijn overtuigd dat onze last volmaakt zal worden uitgevoerd."

Het Parijsche blad *l'Univers* behelst particuliere berigten uit Rome, volgens welke het Fransche bezettingsleger, thans nog nagenoeg 10,000 man sterk zijnde, eerlang den Kerkelijken Staat scheen te zullen ontruimen. » In dat geval, — zegt het genoemde blad verder — zou zekerlijk ook het Oostenrijksche leger de provincien van den Kerkelijken Staat verlaten, want de ontruiming kan alleen geschieden met gemeen overleg der beide groote Katholijke mogendheden. Welke gevolgen zou die ontruiming hebben? In den tegenwoordigen staat der zaken zou zij voor de rust en orde in den Kerkelijken Staat geenszins gevaarlijk zijn. Wel is waar, in het schier onmogelijke geval dat de legers der Westersche mogendheden in het Oosten geslagen werden, zou de tijding daarvan waarschijnlijk het sein worden voor eene revolutionaire beweging in Piemont en Lombardije; zij zou aan den aanhang van Mazzini moed geven om alom in Italie het hoofd wederom op te steken. Maar dat geval is zoo onwaarschijnlijk dat het niet in aanmerking kan komen.

» Een ander onderwerp van bezorgdheid te Rome is de staat der Romeinsche schatkist. Het hatelijke, hetwelk de invoering van nieuwe of de verhooging van bestaande belastingen altijd inheeft, drukt, naar gewoonte, grootendeels op den minister van finantien, den heer Galli. Hij heeft dan ook, naar verzekerd wordt, na lang den storm te hebben doorgestaan, eindelijk van den Heiligen Vader zijn ontslag gevraagd; en deze moet gezind zijn om het te verleenen, maar alleen verlangd hebben, dat de minister in functie zou blijven tot aan de bijeenkomst van den Staatsraad, die weldra belast zou worden met een grondig onderzoek van den staat der zaken."

Frankrijk.

Ter uitvoering der nieuwe wetsbepalingen betrekkelijk het volksschoolwezen heeft de Fransche minister van onderwijs en eeredienst nadere instructien aan de hem ondergeschikte ambtenaren gegeven, en dezelve tevens aan de bisschoppen medegedeeld met het onderstaande schrijven, hetwelk in den *Moniteur* is geplaatst; het is, naar gemeld wordt, door de geestelijkheid met meer genoegen gelezen dan door de voorstanders van het staatsonderwijs en van gemengde scholen.

» Monseigneur! De wet van 14 Junij jl. heeft de prefecten belast met een deel der functien, die vroeger vervuld zijn door de hoofdambtenaren der staatsscholen voor hooger onderwijs; en dit brengt eenige wijziging in den gang van het lager onderwijs mede. Om aard en strekking der nieuwe regeling bepaald te doen uitkomen, heb ik uitvoerige instructien opgesteld, en deze meen ik u te moeten mededeelen: zij zullen u de inzigten van het hoofdbestuur doen kennen.

De opvoeding der arbeidende volksklasse staat vooraan onder de belangen, die op de zorg der bisschoppelijke overheid regt hebben. Het gouvernement des Keizers ziet in het lager onderwijs niet bloot een middel om te leeren lezen, schrijven en rekenen; het ziet daarin een krachtig middel van beschaving; het verlangt, dat de scholen menschen opkweeken van brave en godsdienstige inborst evenzeer als bruikbaar in de zamenleving en gehecht aan de instellingen die 's lands veiligheid verzekerd hebben. Het gouvernement rekent derhalve op uwe medewerking tot die gewigtige taak, even als tot al datgeen waarin de werking van het staatsgezag aangevuld moet worden door de zoo vruchtbare bemoeijingen der godsdienstige overheid."

— Het aantal drijvende batterijen, dat zoowel in Frankrijk als Engeland voor den aanstaanden togt naar de Oostzee gebouwd wordt, zal 40 uitmaken. Naar het schijnt, heeft de Fransche regering het eerst aan onze admiraliteit den raad gegeven, om zoodanige batterijen, elk voorzien van 12 Lancastre kanonnen, te bouwen. Zij meten gezamenlijk 2000 tonnen, hebben een platten bodem, en eene lengte van 180, eene breedte van 56 en eene diepte van 20 voeten, terwijl zij in beweging zullen worden gebragt door 200 paardenkracht. Het zijn tweedeks schepen, zijnde het eerste, ter dikte van acht duimen, bomvrij.

— Van boord van den *Diamond* bij Sebastopol deserteerde onlangs een matroos. De overlooper was evenwel geen Brit maar een Yanke in Britsche dienst. Naauwelijks hoorde de kapitein het, of hij liet het kruidmagazijn naar een ander gedeelte van het schip overbrengen. Deze voorzorg bleek goed te zijn, want spoedig regende het van de vesting bommen en kogels op de plaats waar vroeger het kruid geborgen was. De verrader kreeg zijn loon; bij een uitval der Russen, waaraan hij deel nam, werd hij gevangen genomen.

— De Russen hebben ontzagchelijke toebereidselen gemaakt, ten einde aan de Turken het overtrekken van den Donau te beletten. Zij hebben daartoe op den linkeroever dier rivier vijf batterijen opgeworpen; de eerste bij Toultscha met 20 stukken, de tweede te Krasnamast met 20 stukken, de derde en vierde, bij den arm der Kilia, die naar Ismail leidt, gezamenlijk met 45 stukken en de vijfde van 24 stukken bij de Pruth, dus 109 stukken van het grootste kaliber. Die batterijen worden ondersteund door de stoomschepen *Pruth*, *Ordinawitz*, *Meteor* en *Sulina* en door 36 kanonneerbooten, met 270 stukken, waarvan 144 zesendertig ponders, 12 vierentwintig ponders en het overige zes- en vier ponders.

— Volgens een authentiek rapport, te Weenen ont-

vangen, is de Dobrudscha geheel door de Russen ontruimd: de Turken hebben Isaktcha, Matchin en Babadach bezet. Het korps van den Muschir Achmed Pacha, dat anders te Braila geconcentreerd was, heeft de rigting naar Sereth ingeslagen; het bestaat uit 18000 man infanterie, 4000 man kavallerie en 30 stukken geschut. Sadik Pacha voert het bevel over de voorhoede, van welke de eerste kolonnes, onder de bevelen van Jussuf Pacha, de Sereth reeds zijn gepasseerd en te Peki eene stelling ingenomen hebben. Er zullen een bruggehoofd en twee bruggen bij Maximeni aangelegd worden. Ismaël Pacha, die zich aan het hoofd van 18000 man bevindt, heeft Bucharest verlaten en marcheert over Fokschan ook naar de Pruth.

Engeland.

Te Plijmouth is bevel ontvangen 150,000 pond gezouten varkens- en 200,000 pond gezouten rundervleesch naar de Krim te zenden. — Op de scheepstimmerwerven van Devonport zullen nog 400 werklieden aangenomen worden. — Het depot van victualien heeft een kontrakt gesloten voor 2000 qrs. tarwe tot 75 | 8 per quarter.

— De gezondheidstoestand van Sebastopol was verschrikkelijk; er is gebrek aan water. — De zee werpt de daarin geworpen lijken terug. — In het hospitaal zijn 2000 zieken bij een brand omgekomen.

— De *Cacique* en de *Spitfire*, aan de monding van den Dnieper gestationneerd, seinen de passage der Russische troepen over Perekop.

— Groot opzien baart het gedrag des zoons van den hertog Melfort. De burggraaf Forth (de titel des zoons) dient in de Krim en was tijdens den slag bij Inkermann plotseling verdwenen. Men hield hem voor dood, want niemand kwam op het denkbeeld dat de jonge burggraaf, die zijn 20ste jaar nog niet bereikt heeft, en in het 42ste regiment van linie dient, dat met het 53ste als het beste van het leger geschat wordt, zijn post verlaten had. Men zocht dus na den slag naar zijn lijk, vond hem echter nog ademend en merkte aldra dat hij nog leefde. Bij nader onderzoek bevond men echter tot niet geringe verbazing, dat hij in het geheel niet gewond was. Zijn chef gaf hem de keus om, òf voor een krijgsraad teregt te staan, òf deze vlek bij de eerste de beste gelegenheid weder uit te wisschen, hetgeen echter van de hand werd gewezen. De chef rapporteerde nu de zaak aan lord Raglan en dat hij den jongen burggraaf zou laten doodschieten. Deze gaf echter last hem eenvoudig naar Engeland terug te zenden.

De hertog van Melfort is een afstammeling van den ouden graaf van Perth, die wegens zijne getrouwheid aan de Stuarts van zijne waardigheden ontzet werd en gehuwd was met de weduwe van den generaal Rapp, die adjudant was van Napoleon I; de jonge burggraaf is de tweede zoon uit dien echt.

Spanje.

Madrid 21 *November* 1854.

De leden der cortes, die tot de verschillende nummers der oppositie behooren, voornamelijk echter republikeinen en progressisten, vijanden van Isabella II, belegden gisteren avond eene vergadering, die door 70 hunner werd bijgewoond. Men besloot om de mannen, die tot de gematigde partij behooren, zoo veel slechts mogelijk uit burgerlijke en militaire ambten te weren. Dit doel eenmaal bereikt zijnde, hopen die afgevaardigden de democratische beginselen in werking te brengen, zoo als die door de leden der uiterste linkerzijde worden gevolgd.

Eene commissie van vierentwintig volksvertegenwoordigers was aangewezen, om bij den plegtigen handkus op gisteren tegenwoordig te zijn. Die heeren hebben evenwel bevorens eene bijeenkomst gehouden, waarin men erkende, dat het een veel te groot blijk van toenadering zoude daarstellen, om de koningin de hand te kussen. Men besloot dan ook, dat elk der leden der commissie eenvoudig voor de koningin zoude defileren en *die dame* slechts door eene buiging zou groeten.

De koningin was daarentegen van hare zijde zeer innemend en onderhield zich ongedwongen met de leden der commissie, zelfs met de verklaardste democraten.

Daarop had een feestmaal plaats, waarbij Espartero aan de linker- en de Fransche gezant aan de regterzijde der koningin waren gezeten. Opmerkelijk is het, dat Espartero bij deze gelegenheid voor de eerste maal zijns levens aan de koninklijke tafel dineerde. De drukpers was bij dit feestmaal vertegenwoordigd door den heer Corradi, afgevaardigde voor Burgos en directeur van den *Clamor Publico*.

Ten 11 ure begaf de koningin zich naar den kon. schouwburg. Het volgende betreurenswaardige incident deed zich daarbij voor: Toen de koningin de zaal binnentrad, werd zij met den levendigen kreet van *Leve Isabella* begroet, vooral echter uit de stalles (in Spanje bestaat het geheele parterre uit stalles). Daarna speelde het orkest eene hymne en ging de voorstelling voort. Er werd gedanst en die dans beviel het publiek van den derden rang dusdanig, dat het luide toejuichte; toen stonden echter de toeschouwers in de stalles en loges op, en riepen luide dat het — gelijk in de meeste residentien — verboden is om in tegenwoordigheid der koningin of van den regerenden vorst, te applaudisseren. Die opmerking stuitte de toeschouwers van den derden rang tegen de borst en werd door hen beantwoord met den kreet van *Leve Espartero! Leve de Volks-Souvereiniteit!* Eenige half beschonken miliciens gingen nog verder en schreeuwden *Weg met de Koningin! Den dood aan de Koningin!* Twee hunner werden wel is waar dadelijk gearresteerd, — maar de koningin had de marteling ondergaan om die geheele scène vol wanorde te moeten bijwonen.

Men ziet uit een en ander weder op nieuw, hoe scherp de verschillende partijen in Spanje tegenover elkander blijven staan.

Paramaribo, *den* 17 *Januarij* 1855.

Dagbladen uit Demerary, gisteren per de *Lady of the Night* ontvangen, deelen berigten mede uit Engeland tot 4 December. Het belangrijkste dier tijdingen is de *definitieve* sluiting van het zoo lang verwacht traktaat tusschen Oostenrijk en Frankrijk en Engeland, op den 2den December. Dit feit, zegt de *Daily News*, — waaraan het berigt is ontleend, — kan niet missen de positie der geallieerden in de Krim materieel te verbeteren. Rusland zal nu genoodzaakt zijn, om een grooter aantal zijner troepen op de grenzen van Boheme, Gallicie en de Vorstendommen in gereedheid te houden, en iedere poging daartoe van den Czaar zal zijne kracht in de Krim verzwakken.

— De laatste tijdingen uit Sebastopol waren van den 24n. November. Tot op die dagteekening had prins Menchikoff het niet weder gewaagd offensieve operatiën te beproeven. — Een brief uit Balaklava toont aan, dat het aantal der bij den slag van Inkermann *buiten gevecht* gestelde Russen, veel grooter was dan men aanvankelijk gemeend had; door de geallieerden alleen zijn 6,000 Russen begraven. — Ook begon men zelfs gebrek aan ammunitie, in de, zoo wel gevulde arsenalen van Sebastopol, te gevoelen. — Wanneer men, bij het verlies aan manschappen en de verspilling van materialen, de ontmoedigende uitwerking van drie zulke geduchte nederlagen van het Russische leger als die van de Alma, Balaklava en Inkermann, in aanmerking neemt, laat zich de werkeloosheid van Menchikoff duidelijk genoeg verklaren.

Intusschen gaat de toestand van de geallieerde legers in de Krim dagelijks vooruit, ofschoon zij met vele moeijelijkheden te worstelen hebben. Dag aan dag vertrekken versterkingen in troepen en krijgsbehoeften uit Frankrijk en Engeland derwaarts. — Men weet thans dat het bepaalde doel van de vervroegde bijeenroeping van den Franschen Senaat en het wetgevend ligchaam is, om de ligting en verzending van versche troepen te bespoedigen. — Ook het Engelsche parlement zoude reeds op den 12 December bijeenkomen. Het doel der ministers, om de bijeenkomst zoo zeer te vervroegen, is om de toestemming van het parlement te verkrijgen op eene wet ter verzending van *militie* regimenten naar de koloniën, ten einde alle welgeoefende soldaten, die zich aldaar bevinden, naar het tooneel des oorlogs kunnen vervoerd worden.

Een aanzienlijke voorraad winterkleedingen zijn reeds naar Balaklava gezonden. Niet alleen in Engeland, ook te Gallipoli worden houten woningen voor de Engelsche troepen in de Krim vervaardigd.

Ten einde alle vervoer enz. te vergemakkelijken wordt van Balaklava naar het kamp vóór Sebastopol een spoorweg aangelegd door de Heeren Peto, Brasseij, Betts en Co., die het aanbod gedaan hebben om dat werk met hunne eigene werklieden te voltooijen, zonder genot van eenig personeel voordeel.

Lord Raglan,

Veldmaarschalk van het Engelsche leger.

Lord Raglan stamt af uit het huis van Somersets, een der oudste geslachten van Engeland. Van de aristokratische verwaandheid dier Somersets verhaalt de kronijk menige lachverwekkende anecdote. Onder anderen was een hertog van dien naam, die voor 200 jaren ongeveer leefde, zoo trotsch, dat hij, even als de potentaten in het Hemelsche rijk, het landvolk van de wegen liet wegjagen, wanneer hij in zijn rijtuig naderde, opdat hij door de blikken van het gepeupel niet bezoedeld zoude worden. Dezelfde Somerset gaf aan zijne vrouw eens eene duchtige teregtwijzing, omdat zij zich zooverre vergeten had, om hem zachtkens met haren waaijer op de schouders te tikken. Doch niet al de leden van dat geslacht waren zoo dwaas. Er waren dappere strijders onder en een hunner, Eduard Somerset, markies van Worcester, die in dienst van Karel I een door hemzelven aangeworven korps met beleid kommandeerde, was de laatste edelman die zijn slot tegen de legerscharen van Cromwell verdedigde. Dit slot heette *Raglan-Castle*; van daar de naam van het tegenwoordige legerhoofd in de Krim.

Lord Raglan is de jongste zoon van den vijfden hertog van Beaufort en werd in September 1788 geboren. Op 16jarigen leeftijd was hij vaandrig, op 20jarigen kapitein. Hij vocht in al de veldslagen in Spanje en Portugal mede en ontving bij Busaco eene zware wonde. Hij was nog geen 20 jaren oud, toen hij reeds het volle vertrouwen van den hertog van Wellington bezat. Hij werd diens adjudant, zijn secretaris, zijn tweede hand. In 1811 werd hij tot majoor en een jaar later tot kolonel bevorderd. Na de abdicatie van Napoleon in 1814 keerde hij naar Engeland terug, huwde eene dochter van lord Mornington en werd daardoor een neef van Wellington. Toen Napoleon Elba verlaten had, keerde lord Raglan naar het vasteland terug en had het ongeluk te Waterloo zijn regterarm te verliezen. In de dépeches van den hertog van Wellington wordt lord Raglan herhaaldelijk met lof genoemd en tot belooning van zijne diensten, werd hij na den slag van Waterloo bevorderd tot kolonel, adjudant van den prins-regent en ridder van de Bath-orde.

In de daarop volgende jaren van vrede werkte hij in de bureaux van het departement van oorlog. Als parlementslid speelde hij geene belangrijke rol, hij trad bijna nimmer als spreker op en stemde steeds met de tories. Ondertusschen werd hij in 1838 bevorderd tot luitenant-generaal en na Wellington's dood tot grootmeester der artillerie, met welke waardigheid hij als baron Raglan den pairsrang ontving. In 1845 verloor hij zijn oudsten zoon in den slag van Terozeschah; negen jaren later moest hij zich zelf weder in het veld begeven en ontving hij ter belooning van zijne bewezen dienst den maarschalksstaf. Sedert den dood van den markies van Anglesey is hij de eenige Engelsche veldheer, die dien staf op het slagveld gewonnen heeft, want behalve hij zijn er nu nog maar twee Engelsche maarschalken, prins Albert en koning Leopold van Belgie.

OOSTERSCHE AANGELEGENHEDEN.

De half-officiele *Preussische Correspondenz* van den 25n. Nov. behelst een lang artikel over de Oostersche aangelegenheden ten betooge dat de oogenblikkelijke staat van zaken in het Oosten de mogelijkheid van vruchtbare vredesonderhandelingen niet uitsluit, en dat eene aanneming der bekende vier punten van waarborg door Rusland eene gunstige gelegenheid tot aanknooping van onderhandelingen zou opleveren. Het genoemde half-officiele orgaan houdt vast aan de overtuiging dat de Westersche mogendheden, in weerwil van de stoutmoedige onderneming tegen de Krim en van de geweldige krachtsontwikkeling die zij tot voortzetting van den strijd noodig achten, het oorspronkelijk doel van den oorlog — te weten handhaving van den staat van bezit der Porte en verzekering van een duurzamen vrede in het Oosten, — geen oogenblik hebben laten varen, en dat alle plannen om de magt van Rusland geheel te breken en de kaart van Europa te wijzigen alleen in de hoofden van politieke dweepers bestaan, maar hunnen oorsprong niet kunnen hebben in de kabinetten, die geen verdelgingsoorlog ondernomen hebben, maar eenen oorlog ten gunste van het staatkundig evenwigt van Europa.

»De taak der Westersche mogendheden, zegt het blad, kan niet wel eene andere zijn dan die, om aan den strijd in het Oosten een einde te maken door een verdrag, hetwelk aan het uitgeputte Europa een duurzamen vrede verzekert. Ter bereiking van dat doel achten zij het herstel van den vorigen toestand niet voldoende; veel meer hebben zij noodig geacht de regeling der Oostersche aangelegenheden door waarborgen te verzekeren die in de bekende voorstellen vervat zijn. Bedriegen wij ons niet, dan strekken de jongste stoutmoedige ondernemingen en krachtsinspanning alleen om het wederstrevende Rusland tot het aannemen van die voorstellen te nopen. Maar wanneer, gelijk men in wel onderrigte kringen verzekert, het kabinet van St. Petersburg door de vrijwillige en rondborstige aanneming der in Aug. gedane voorstellen een bewijs geeft, dat het bereid is om aan het herstel van den vrede alle billijke offers te brengen; dan hebben wij geen den minsten grond te onderstellen dat de Westersche regeringen ongenegen zouden zijn om, op zulke grondslagen, vredesonderhandelingen te openen. En concessien van Rusland moeten een dubbel gewigt hebben op een oogenblik, waarop de gebeurtenissen voor Sebastopol van zijne kracht om tegenstand te bieden getuigen, en waarop het zich door het jaargetijde voor verdere aanvallen beveiligd kan achten."

Een door het *Journal de Francfort* medegedeeld schrijven uit Weenen, waarin de denkwijze van het Oostenrijksche kabinet op goede gronden geacht wordt te zijn uitgedrukt, behelst onder anderen het volgende:

»Het is blijkbaar dat, van het oogenblik af, waarop Rusland aan de vertoogen van Pruissen gehoor leent en de vier punten als grondslagen van vredesonderhandelingen *ernstig* aanneemt, Oostenrijk geen nieuwe eischen doen, en bij gevolg alle denkbeeld aan eenen oorlog tegen Rusland zou laten varen, en met den grootsten ijver zijne goede diensten verleenen zoude, om Engeland en Frankrijk tot het aanvaarden van onderhandelingen en tot het staken der vijandelijkheden te bewegen. Overeenkomstig de op den 8sten Augustus gewisselde nota's, en daar Rusland, door zijne stellige verwerping der vier punten, tot het voortzetten der vijandelijkheden aanleiding gegeven heeft, kan Oostenrijk de beide Westersche mogendheden, niet beletten, nieuwe voorwaarden te stellen; maar het zal zich beijveren, om die mogendheden binnen de grenzen der gematigdheid te doen blijven. Mogten de beide Westersche mogendheden aan het voortzetten van den oorlog de voorkeur geven boven het aanknoopen van vredesonderhandelingen, dan zouden zij, mits Rusland stellig en ernstig, dat is voor altoos, de vier punten aanneemt, in geenerlei opzigt op de medewerking van Oostenrijk mogen rekenen, hetzij door kracht van wapenen, hetzij bij toekomstige vredesonderhandelingen (die in elk geval éénmaal zullen moeten plaats hebben), indien zij alsdan de vier punten mogten willen overschrijden. Maar bijaldien Rusland aan de vertoogen van Pruissen niet volledig toegaf, dan zou het volstrekt noodzakelijk wezen, dat Oostenrijk, Pruissen en het Duitsche bondgenootschap (ondersteld dat het laatstgemelde inmiddels tot de vier punten zij toegetreden) gemeenschappelijk bij Rusland op de aanneming der voorloopige vredesvoorwaarden aandrongen."

De Keizer van Rusland heeft den 6 November het volgende rescript aan den minister der keizerlijke apanage-goederen gerigt, welks openbaarmaking, volgens de berigten, strekken moet om den adel tot het navolgen van het door de keizerlijke familie gegeven voorbeeld aan te sporen. »Graaf Leo Alexejewitsch. Te midden der gevaren, waarmede de vijand ons dierbaar vaderland bedreigt, verheugt zich ons hart over de ijverige pogingen van alle standen, om tot verdediging van het Russisch gebied bij te dragen. Voldoende aan den wensch van onze keizerlijke familie, hebben wij tot dat heilig doel vergund, dat dezelve een uit boeren van de apanage-goederen zamengesteld regement scherpschutters levere. Het Russische orthodoxe volk heeft zich van oudsher beroemd gemaakt door gehechtheid aan het geloof, verknochtheid aan den keizer en liefde tot het vaderland. Terwijl wij door u onze apanage-boeren ter verdediging van het heilige Rusland oproepen, bieden wij hun de gelegenheid aan, om, even als onze dappere troepen, bewijzen van den ouden Russischen moed te geven. Wij dragen u op, het voorzegde regement te organiseren, en zijn overtuigd dat onze last volmaakt zal worden uitgevoerd."

Het Parijsche blad *l'Univers* behelst particuliere berigten uit Rome, volgens welke het Fransche bezettingsleger, thans nog nagenoeg 10,000 man sterk zijnde, eerlang den Kerkelijken Staat scheen te zullen ontruimen. »In dat geval, — zegt het genoemde blad verder — zou zekerlijk ook het Oostenrijksche leger de provincien van den Kerkelijken Staat verlaten, want de ontruiming kan alleen geschieden met gemeen overleg der beide groote Katholijke mogendheden. Welke gevolgen zou die ontruiming hebben? In den tegenwoordigen staat der zaken zou zij voor de rust en orde in den Kerkelijken Staat geenszins gevaarlijk zijn. Wel is waar, in het schier onmogelijke geval dat de legers der Westersche mogendheden in het Oosten geslagen wierden, zou de tijding daarvan waarschijnlijk het sein worden voor eene revolutionaire beweging in Piemont en Lombardije; zij zou aan den aanhang van Mazzini moed geven om alom in Italie het hoofd wederom op te steken. Maar dat geval is zoo onwaarschijnlijk dat het niet in aanmerking kan komen.

»Een ander onderwerp van bezorgdheid te Rome is de staat der Romeinsche schatkist. Het hatelijke, hetwelk de invoering van nieuwe of de verhooging van bestaande belastingen altijd inheeft, drukt, naar gewoonte, grootendeels op den minister van finantien, den heer Galli. Hij heeft dan ook, naar verzekerd wordt, na lang den storm te hebben doorgestaan, eindelijk van den Heiligen Vader zijn ontslag gevraagd; en deze moet gezind zijn om het te verleenen, maar alleen verlangd hebben, dat de minister in functie zou blijven tot aan de bijeenkomst van den Staatsraad, die weldra belast zou worden met een grondig onderzoek van den staat der zaken."

Frankrijk.

Ter uitvoering der nieuwe wetsbepalingen betrekkelijk het volksschoolwezen heeft de Fransche minister van onderwijs en eeredienst nadere instructien aan de hem ondergeschikte ambtenaren gegeven, en dezelve tevens aan de bisschoppen medegedeeld met het onderstaande schrijven, hetwelk in den *Moniteur* is geplaatst; het is, naar gemeld wordt, door de geestelijkheid met meer genoegen gelezen dan door de voorstanders van het staatsonderwijs en van gemengde scholen.

»Monseigneur! De wet van 14 Junij jl. heeft de prefecten belast met een deel der functien, die vroeger vervuld zijn door de hoofdambtenaren der staatsscholen voor hooger onderwijs; en dit brengt eenige wijziging in den gang van het lager onderwijs mede. Om aard en strekking der nieuwe regeling bepaald te doen uitkomen, heb ik uitvoerige instructien opgesteld, en deze meen ik u te moeten mededeelen: zij zullen u de inzigten van het hoofdbestuur doen kennen.

De opvoeding der arbeidende volksklasse staat vooraan onder de belangen, die op de zorg der bisschoppelijke overheid regt hebben. Het gouvernement des Keizers ziet in het lager onderwijs niet bloot een middel om te leeren lezen, schrijven en rekenen; het ziet daarin een krachtig middel van beschaving; het verlangt, dat de scholen menschen opkweeken van brave en godsdienstige inborst evenzeer als bruikbaar in de zamenleving en gehecht aan de instellingen die 's lands veiligheid verzekerd hebben. Het gouvernement rekent derhalve op uwe medewerking tot die gewigtige taak, even als tot al datgeen waarin de werking van het staatsgezag aangevuld moet worden door de zoo vruchtbare bemoeijingen der godsdienstige overheid."

— Het aantal drijvende batterijen, dat zoowel in Frankrijk als Engeland voor den aanstaanden togt naar de Oostzee gebouwd wordt, zal 40 uitmaken. Naar het schijnt, heeft de Fransche regering het eerst aan onze admiraliteit den raad gegeven, om zoodanige batterijen, elk voorzien van 12 Lancastre kanonnen, te bouwen. Zij meten gezamenlijk 2000 tonnen, hebben een platten bodem, en eene lengte van 180, eene breedte van 56 en eene diepte van 20 voeten, terwijl zij in beweging zullen worden gebragt door 200 paardenkracht. Het zijn tweedeks schepen, zijnde het eerste, ter dikte van acht duimen, bomvrij.

— Van boord van den *Diamond* bij Sebastopol deserteerde onlangs een matroos. De overlooper was evenwel geen Brit maar een Yanke in Britsche dienst. Nauwelijks hoorde de kapitein het, of hij liet het kruidmagazijn naar een ander gedeelte van het schip overbrengen. Deze voorzorg bleek goed te zijn, want spoedig regende het van de vesting bommen en kogels op de plaats waar vroeger het kruid geborgen was. De verrader kreeg zijn loon; bij een uitval der Russen, waaraan hij deel nam, werd hij gevangen genomen.

— De Russen hebben ontzagchelijke toebereidselen gemaakt, ten einde aan de Turken het overtrekken van den Donau te beletten. Zij hebben daartoe op den linkeroever dier rivier vijf batterijen opgeworpen; de eerste bij Toultscha met 20 stukken, de tweede te Krasnamast met 20 stukken, de derde en vierde, bij den arm der Kilia, die naar Ismail leidt, gezamenlijk met 45 stukken en de vijfde van 24 stukken bij de Pruth; dus 109 stukken van het grootste kaliber. Die batterijen worden ondersteund door de stoomschepen *Pruth*, *Ordinawitz*, *Meteor* en *Sulina* en door 36 kanonneerbooten, met 270 stukken, waarvan 144 zesendertig ponders, 12 vierentwintig ponders en het overige zes- en vier ponders.

— Volgens een authentiek rapport, te Weenen ont-

vangen, is de Dobrudscha geheel door de Russen ontruimd: de Turken hebben Isaktcha, Matschin en Babadach bezet. Het korps van den Muschir Achmed Pacha, dat anders te Braila geconcentreerd was, heeft de rigting naar Sereth ingeslagen; het bestaat uit 18000 man infanterie, 4000 man kavallerie en 30 stukken geschut. Sadik Pacha voert het bevel over de voorhoede, van welke de eerste kolonnes, onder de bevelen van Jussuf Pacha, de Sereth reeds zijn gepasseerd en te Peki eene stelling ingenomen hebben. Er zullen een bruggehoofd en twee bruggen bij Maximeni aangelegd worden. Ismaël Pacha, die zich aan het hoofd van 18000 man bevindt, heeft Bucharest verlaten en marcheert over Fokschan ook naar de Pruth.

Engeland.

Te Plijmouth is bevel ontvangen 150,000 pond gezouten varkens- en 200,000 pond gezouten rundervleesch naar de Krim te zenden. — Op de scheepstimmerwerven van Devonport zullen nog 400 werklieden aangenomen worden. — Het depot van victualien heeft een kontrakt gesloten voor 2000 qrs. tarwe tot 75 | 8 per quarter.

— De gezondheidstoestand van Sebastopol was verschrikkelijk; er is gebrek aan water. — De zee werpt de daarin geworpen lijken terug. — In het hospitaal zijn 2000 zieken bij een brand omgekomen.

— De *Cacique* en de *Spitfire*, aan de monding van den Dnieper gestationneerd, seinen de passage der Russische troepen over Perekop.

— Groot opzien baart het gedrag des zoons van den hertog Melfort. De burggraaf Forth (de titel des zoons) dient in de Krim en was tijdens den slag bij Inkermann plotseling verdwenen. Men hield hem voor dood, want niemand kwam op het denkbeeld dat de jonge burggraaf, die zijn 20ste jaar nog niet bereikt heeft, en in het 42ste regiment van linie dient, dat met het 53ste als het beste van het leger geschat wordt, zijn post verlaten had. Men zocht dus na den slag naar zijn lijk, vond hem echter nog ademend en merkte alzoo dat hij nog leefde. Bij nader onderzoek bevond men echter tot niet geringe verbazing, dat hij in het geheel niet gewond was. Zijn chef gaf hem de keus om, of voor een krijgsraad teregt te staan, of deze vlek bij de eerste beste gelegenheid weder uit te wisschen, hetgeen echter van de hand werd gewezen. De chef rapporteerde nu de zaak aan lord Raglan en dat hij den jongen burggraaf zou laten doodschieten. Deze gaf echter last hem eenvoudig naar Engeland terug te zenden.

De hertog van Melfort is een afstammeling van den ouden graaf van Perth, die wegens zijne getrouwheid aan de Stuarts van zijne waardigheden ontzet werd en gehuwd was met de weduwe van den generaal Rapp, die adjudant was van Napoleon I; de jonge burggraaf is de tweede zoon uit dien echt.

Spanje.

Madrid 21 *November* 1854.

De leden der cortes, die tot de verschillende nummers der oppositie behooren, voornamelijk echter republikeinen en progressisten, vijanden van Isabella II, belegden gisteren avond eene vergadering, die door 70 hunner werd bijgewoond. Men besloot om de mannen, die tot de gematigde partij behooren, zoo veel slechts mogelijk uit burgerlijke en militaire ambten te weren. Dit doel eenmaal bereikt zijnde, hopen die afgevaardigden de democratische beginselen in werking te brengen, zoo als die door de leden der uiterste linkerzijde worden gevolgd.

Eene commissie van vierentwintig volksvertegenwoordigers was aangewezen, om bij den plegtigen handkus op gisteren tegenwoordig te zijn. Die heeren hebben evenwel bevorens eene bijeenkomst gehouden, waarin men erkende, dat het een veel te groot blijk van toenadering zoude daarstellen, om de koningin de hand te kussen. Men besloot dan ook, dat elk der leden der commissie eenvoudig voor de koningin zoude defileren en *die dame* slechts door eene buiging zou groeten.

De koningin was daarentegen van hare zijde zeer innemend en onderhield zich ongedwongen met de leden der commissie, zelfs met de verklaardste democraten.

Daarop had een feestmaal plaats, waarbij Espartero aan de linker- en de Fransche gezant aan de regterzijde der koningin waren gezeten. Opmerkelijk is het, dat Espartero bij deze gelegenheid voor de eerste maal zijns levens aan de koninklijke tafel dineerde. De drukpers was bij dit feestmaal vertegenwoordigd door den heer Corradi, afgevaardigde voor Burgos en directeur van den *Clamor Publico*.

Ten 11 ure begaf de koningin zich naar den kon. schouwburg. Het volgende betreurenswaardige incident deed zich daarbij voor: Toen de koningin de zaal binnentrad, werd zij met den levendigen kreet van *Leve Isabella* begroet, vooral echter uit de stalles (in Spanje bestaat het geheele parterre uit stalles). Daarna speelde het orkest eene hymne en ging de voorstelling voort. Er werd gedanst en die dans beviel het publiek van den derden rang dusdanig, dat het luide toejuichte; toen stonden echter de toeschouwers in de stalles en loges op, en riepen luide dat het — gelijk in de meeste residentien — verboden is om in tegenwoordigheid der koningin of van den regerenden vorst, te applaudisseren. Die opmerking stuitte de toeschouwers van den derden rang tegen de borst en werd door hen beantwoord met den kreet van *Leve Espartero! Leve de Volks-Souvereiniteit!* Eenige half beschonken miliciens gingen nog verder en schreeuwden *Weg met de Koningin! Den dood aan de Koningin!* Twee hunner werden wel is waar dadelijk gearresteerd, — maar de koningin had de marteling ondergaan om die geheele scène vol wanorde te moeten bijwonen.

Men ziet uit een en ander weder op nieuw, hoe scherp de verschillende partijen in Spanje tegenover elkander blijven staan.

Paramaribo, *den* 17 *Januarij* 1855.

Dagbladen uit Demerary, gisteren per de *Lady of the Night* ontvangen, deelen berigten mede uit Engeland tot 4 December. Het belangrijkste dier tijdingen is de *definitieve* sluiting van het zoo lang verwacht traktaat tusschen Oostenrijk en Frankrijk en Engeland, op den 2den December. Dit feit, zegt de *Daily News*, — waaraan het berigt is ontleend, — kan niet missen de positie der geallieerden in de Krim, materieel te verbeteren. Rusland zal nu genoodzaakt zijn, om een grooter aantal zijner troepen op de grenzen van Boheme, Gallicie en de Vorstendommen in gereedheid te houden, en iedere poging daartoe van den Czaar zal zijne kracht in de Krim verzwakken.

— De laatste tijdingen uit Sebastopol waren van den 24n. November. Tot op die dagteekening had prins Menchikoff het niet weder gewaagd offensieve operatiën te beproeven. — Een brief uit Balaklava toont aan, dat het aantal der bij den slag van Inkermann *buiten gevecht* gestelde Russen, veel grooter was dan men aanvankelijk gemeend had; door de geallieerden alleen zijn 6,000 Russen begraven. — Ook begon men zelfs gebrek aan ammunitie, in de, zoo wel gevulde arsenalen van Sebastopol, te gevoelen. — Wanneer men, bij het verlies aan manschappen en de verspilling van materialen, de ontmoedigende uitwerking van drie zulke geduchte nederlagen van het Russische leger als die van de Alma, Balaklava en Inkermann, in aanmerking neemt, laat zich de werkeloosheid van Menchikoff duidelijk genoeg verklaren.

Intusschen gaat de toestand van de geallieerde legers in de Krim dagelijks vooruit, ofschoon zij met vele moeijelijkheden te worstelen hebben. Dag aan dag vertrekken versterkingen in troepen en krijgsbehoeften, uit Frankrijk en Engeland derwaarts. — Men weet thans dat het bepaalde doel van de vervroegde bijeenroeping van den Franschen Senaat en het wetgevend ligchaam is, om de ligting en verzending van versche troepen te bespoedigen. — Ook het Engelsche parlement zoude reeds op den 12 December bijeenkomen. Het doel der ministers, om de bijeenkomst zoo zeer te vervroegen, is om de toestemming van het parlement te verkrijgen op eene wet ter verzending van *militie* regimenten naar de kolonien, ten einde alle welgeoefende soldaten, die zich aldaar bevinden, naar het tooneel des oorlogs kunnen vervoerd worden.

Een aanzienlijke voorraad winterkleedingen zijn reeds naar Balaklava gezonden. Niet alleen in Engeland, ook te Gallipoli worden houten woningen voor de Engelsche troepen in de Krim vervaardigd.

Ten einde alle vervoer enz. te vergemakkelijken wordt van Balaklava naar het kamp vóór Sebastopol een spoorweg aangelegd door de Heeren Peto, Brassey, Betts en Co., die het aanbod gedaan hebben om dat werk met hunne eigene werklieden te voltooijen, zonder genot van eenig personeel voordeel.

Lord Raglan,

Veldmaarschalk van het Engelsche leger.

Lord Raglan stamt af uit het huis van Somersets, een der oudste geslachten van Engeland. Van de aristokratische verwaandheid dier Somersets verhaalt de kronijk menige lachverwekkende anecdote. Onder anderen was een hertog van dien naam, die voor 200 jaren ongeveer leefde, zoo trotsch, dat hij, even als de potentaten in het Hemelsche rijk, het landvolk van de wegen liet wegjagen, wanneer hij in zijn rijtuig naderde, opdat hij door de blikken van het gepeupel niet bezoedeld zoude worden. Dezelfde Somerset gaf aan zijne vrouw eens eene duchtige teregtwijzing, omdat zij zich zooverre vergeten had, om hem zachtkens met haren waaijer op de schouders te tikken. Doch niet al de leden van dat geslacht waren zoo dwaas. Er waren dappere strijders onder en een hunner, Eduard Somerset, markies van Worcester, die in dienst van Karel I een door hemzelven aangeworven korps met beleid kommandeerde, was de laatste edelman die zijn slot tegen de legerscharen van Cromwell verdedigde. Dit slot heette *Raglan-Castle*; van daar de naam van het tegenwoordige legerhoofd in de Krim.

Lord Raglan is de jongste zoon van den vijfden hertog van Beaufort en werd in September 1788 geboren. Op 16jarigen leeftijd was hij vaandrig, op 20jarigen kapitein. Hij vocht in al de veldslagen in Spanje en Portugal mede en ontving bij Busaco eene zware wonde. Hij was nog geen 20 jaren oud, toen hij reeds het volle vertrouwen van den hertog van Wellington bezat. Hij werd diens adjudant, zijn secretaris, zijn tweede hand. In 1811 werd hij tot majoor en een jaar later tot kolonel bevorderd. Na de abdicatie van Napoleon in 1814 keerde hij naar Engeland terug, huwde eene dochter van lord Mornington en werd daardoor een neef van Wellington. Toen Napoleon Elba verlaten had, keerde lord Raglan naar het vasteland terug en had het ongeluk te Waterloo zijn regterarm te verliezen. In de depeches van den hertog van Wellington wordt lord Raglan herhaaldelijk met lof genoemd en tot belooning van zijne diensten, werd hij na den slag van Waterloo bevorderd tot kolonel, adjudant van den prins-regent en ridder van de Bath-orde.

In de daarop volgende jaren van vrede werkte hij in de bureaux van het departement van oorlog. Als parlementslid speelde hij geene belangrijke rol, hij trad bijna nimmer als spreker op en stemde steeds met de tories. Ondertusschen werd hij in 1838 bevorderd tot luitenant-generaal en na Wellington's dood tot grootmeester der artillerie, met welke waardigheid hij als baron Raglan den pairsrang ontving. In 1845 verloor hij zijn oudsten zoon in den slag van Terozeschah; negen jaren later moest hij sich zelf weder in het veld begeven en ontving hij ter belooning van zijne bewezen dienst den maarschalksstaf. Sedert den dood van den markies van Anglesey is hij de eenige Engelsche veldheer, die dien staf op het slagveld gewonnen heeft, want behalve hij zijn er nu nog maar twee Engelsche maarschalken, prins Albert en koning Leopold van Belgie.

Overzigt van het opvoeding-stelsel in de Vereenigde-Staten.

(*Vervolg en slot van ons vorig nummer.*)

Uit de tabellen der onlangs gehouden volkstelling blijkt, dat er in 1850 in de Vereenigde Staten 36,011 kerken waren, te zamen met 13,849,896 zitplaatsen, dus voor ongeveer *drie vijfden* der bevolking. Als men nu nagaat, dat in dit jonge land circa een vijfde der bevolking beneden de zes jaren is, en dat er bovendien moet gerekend worden voor diegenen, die door ziekte, hoogen ouderdom of andere oorzaken, verhinderd worden de openbare godsdienstoefening bij te wonen, zoo komt men tot het besluit dat de genoemde cijfers wezenlijk gewigtig zijn, en dat men in Amerika alzoo het verschijnsel ziet, dat het geheele volk te gelijk naar de kerk kan gaan.

Dezelfde census-tabellen geven het geheele getal vreemden op als 2,210,828; het getal der doorloopende bedeelden: vreemden 13,437; daarbij inlanders 36,947, te zamen 50,384 bedeelden op eene bevolking van 24 millioen;— de kosten voor het armwezen 7,200,000 gulden per jaar.

Onder de vreemdelingen is dus een veel grootere verhouding bedeelden dan onder de Amerikanen zelf. — Bij de geregtelijke statistiek valt dit onderscheid, ten voordeele der inboorlingen zelve nog sterker in het oog.

Gedurende 1850 werden in de Ver. Staten 27,000 misdaden bedreven; — daaronder waren niet minder dan 14,000 dus ruim de helft, door vreemden bedreven, ofschoon de vreemden geen tiende gedeelte der geheele bevolking uitmaken; — maar de inlandsche bevolking is het opvoedingstelsel doorgegaan, de vreemde niet.

Wij hebben alzoo door daadzaken gezien, (en door daadzaken welke eene bevolking van vele millioenen en bijna een geheel werelddeel omvatten), dat algemeene opvoeding de kracht eener natie vermeerdert, dat zij matigheid bevordert, met de Godsdienst medewerkt, en het armwezen vermindert; terwijl een ieder reeds gereedelijk toestemt, dat zij misdaden voorkomt.

Die overtuiging, waarvan het weldadige zoo treffend werd bewezen, moet ook Europa doordringen, en die les der jonge wereld moet door de oudere met dankbaarheid worden ontvangen.

Opvoeding is een krachtiger en goedkooper middel dan gevangenissen, armhuizen en strafkolonien.— Opvoeding is een goedkooper voorzorgmiddel tegen zedelijke en alle maatschappelijke kwalen; even als de inënting, bij tijds aangewend, een goedkoop behoedmiddel is tegen verderfelijke ziekten.

Die overeenkomst treft elk welgeplaatst hart, elk verstand dat niet willig blind is — een kostelijke regel vloeit er uit voort. Even als men in het algemeen belang vordert dat alle kinderen door vaccine tegen de verderfaanbrengende ziekte behoed zijn, even zeker kan men uit algemeen belang, als policiemaatregel, vorderen dat allen tegen het verderfelijke en aanstekelijke kwaad van onkunde, zedeloosheid en luiheid ingeënt worden.

Dwaas, die om de geringe kosten, de inënting zijner kinderen verwaarloost, — maar even dwaas dat volk dat voor opvoedingkosten terugschrikt: dat karig is bij den aankoop van het eenig geneesmiddel tegen alle maatschappelijke kwaal.

Dat begrijpen de Amerikanen, — en grondeigenaars of werklieden, allen die wat bezitten en bij de orde belang hebben, brengen gewillig hunne gelden op, ter opvoeding van allen die hen omringen; kleine opoffering om de verderfelijke kwaal van zedeloosheid en onkunde bij tijds te weren; geringe assurantie-premie, die zij voor de veiligheid hunner bezittingen, voor het voorkomen van grootere, anders toch onvermijdelijke uitgaven gaarne over hebben.

Maar niet alleen als *behoedmiddel tegen kwalen*; ook als *aansporing tot magt* en ontwikkeling, wordt de opvoeding beschouwd. De groote fabriekant weet, dat hij door zijn hooge tax voor volksonderwijs te betalen, eene kweekerij van kundige werklieden vormt.—

De koopman *weet*, dat hij daardoor verstandige scheepsbouwers en goede zeevaarders verkrijgt. — Gewillig worden zij betaald, die enkele guldens 's jaars, en wel was het een goede uitgave, want de Amerikaansche *Clippers*, en de zeekaarten van Maury kwamen voor den dag.

Zoo ook *weet* het volk, dat men door opvoeding diegenen tot belasting-betalenden vormt, die anders nul in cijfer of geld-kostende zouden geweest zijn, en dat die staat die nimmer bij het budget voor een hooge post voor het onderwijs terugtrad, na eenige jaren, door het klimmende cijfer zijner gewone inkomsten, onfeilbaar zal bemerken dat hij een goede speculatie deed. — In het kort, steeds komt het hierop neder: alle rijkdom komt door arbeid: — *maak dus dien arbeid productief;* met andere woorden: *volmaak den arbeider, geef hem kundigheden.* —

Is het dan niet grootendeels gevonden, dat geheim van Amerika's grootheid? — Immers, *de ware rijkdom van een volk is niet in het goud en zilver, maar in het verstand, de harten en den arbeid van de duizende redelijke wezens die het volk uitmaken; daar, en daar alleen, is een onuitputtelijke goudmijn.*

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

Dingsdag, 16 *Januarij* 1855.

Het Huis en Erf, aan den Grooten Rijweg van *Combé*, le. B. W. No. 10; aankomende Mejufv. J. A. J. en M. E. JANTKE en S. H. ANDRIESSEN. *f* 1275. JOSEPH LEVIJ.

Het Huis en Erf gelegen aan de *Rust en Vredestraat*, La. B. No. 148, aankomende den Bl. S. E. SIMONS Jr. *f* 700. G. H. L. BAKKER.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 15den dezer, de Nd. Am. Schoener *Clara Hill*, kapt. J. E. Lawry, van Cajenne.

Den 16n. de Eng. schoener *Lady of the Night*, kapt G. Anderson, van Demerarij, — Passagiers: Mejufv. H. M. Driessen, kind en bediende en de Heer J. H. Gilhuijs Jr.

Idem, de Nd. Am. Brik *Clara C. Bell*, kapt J. Power, van Gloucester. — Passagier: de Heer F. W. Cragin.

Uitgeklaard.

Den 17 dezer, de Nederl. schoener *Defiance*, kapt. W. Fairleij, naar Demerarij, lading: 22 vaten Koorn 3960 pond, 4 vaten Hammen, 12 manden Seltserwater, 10 vaten Makreel, en uit het Entrepot 4 roode kelders Jenever.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM

Antonie en Eugenie, kapt. Lundt qq. adres bij F. Emanuels.

Anna Maria Henrietta, kapt. Bos, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.

Surinaamsche Maatschappij van WELDADIGHEID.

Op bekomen autorisatie van het HOOFDBESTUUR heeft de Commissie *E* de eer ter kennisse van de belanghebbenden te brengen, dat de Rekening en Verantwoording betreffende de Administratie der Spaarbank, over den jare 1854, gereed ligt ten huize van den Penningmeester E. Soesman, alwaar de respective deelhebbers, gedurende *acht* dagen van af den 19n. dezer, des morgens van 9 tot 12 ure, van dezelve inzage kunnen erlangen.

Paramaribo, den 17 *Janaury* 1855.

Op last der Commissie voornoemd,

De Secretaris,

J. VAN GELDER.

Societeit: *de Vriendenkring.*

(1308) Algemeene Vergadering en Ballotage, op **HEDEN** den 18den Januarij 1855, des avonds ten *half acht* ure.

(1310) Daar het niet afhangt van den goeden wil des ondergeteekenden en hij in tijds, zoowel in het *Gouvernements Advertentie Blad* als in de overige dagbladen, te kennen heeft gegeven, dat alle zijne uitstaande **VORDERINGEN**, vóór den 15 dezer moeten zijn voldaan, zoo herinnert hij alsnu zijne *DEBITEUREN*, dat de nalatigen in regten zullen worden vervolgd.

Paramaribo, den 16 *Januarij* 1855.

J. P. HAASE Jr.

J. C. GOMPERTS,

Vendumeester,

zal **MORGEN** om 9 ure verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN,

vaten ZOUT en BLOM,

en voor rekening dien 't mogte aangaan: ***kwart*** **tonnen extra ROOKSPEK en een partijtje diverse nieuwe SCHOENEN**, enz. (1309)

(1311) VRIJDAG e. k., 's morgens 9 ure, zal de Vendumeester J. C. GOMPERTS, verkoopen:

Al de voorradige **STEENEN** (*fire bricks model*) van de *STEENFABRIEK* aan de *Graven straat.*

Daarvan zijn dagelijks te bezigtigen op het Erf van gemelde Fabriek, en voor het Pakhuis van

H. LYON & Co.

Verkrijgbaar bij

JOHAN LUGARD

tegen civiele prijzen, mits CONTANT:

Puike BOTER, **Z. M., Kom. en Zw. KAZEN, HAM,** ***Rolpens***, **gez. PALING, Haring,** ***Broodsuikers***, **patent en genua OLIE, COGNAC en witte BRANDEWIJN, groene en roode kelders** ***JENENER***, **etc.** (1313)

De ondergeteekende biedt *a CONTANT* te koop aan:

Oost-Indische *RIJST*

in balen.

(1212) JNO. MILLAR.

Paramaribo, den 16 *Januarij* 1855.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**